

Bemærkninger til forslaget

Forslaget skal bringe planloven i overensstemmelse med princippet om, at det er kommunerne, der er planmyndighed inden for byzonen. Forslaget vil give kommunerne kompetence til at planlægge i byzonen på et niveau, der forudsætter et detaljeret kendskab til byområderne og bygningerne. Kun de lokale myndigheder kan være i besiddelse af et sådant kendskab. Det er kun på det lokale niveau, at beslutninger kan træffes i et tæt samspil mellem kommune, borgerne og detailhandelen.

Alt for ofte sker det, at planloven forhindrer eksisterende virksomheder eller butikker i at udvide driften. Tilsvarende forhindrer loven gang på gang nye virksomheder i at etablere sig i lokalområder. Begge tendenser er til stor skade for såvel landets selvstændighedskultur som for økonomien og beskæftigelsen. Forslaget vil gøre op med denne tendens. Erhvervslivet skal igen have lettere ved at anlægge og udvide virksomheder.

Følgende eksempler viser med al tydelighed, hvor problematisk den nuværende lov er indrettet. Eksemplerne er citater, fra pjecen »Da Verden Gik i Stå« (1998, 1. udgave, 1. oplag) udgivet af Kommunernes Landsforening, Gyldenløvesgade 11, 1600 København V.

1. Planlov kvæler Billunds handel

»Loven kvæler udviklingen af detailhandlen i Billund til fordel for indkøbscentre i blandt andet Vejle og Kolding. Lovens intentioner er ellers at forhindre flere store indkøbscentre, der billedligt talt placeres på bare marker udenfor byerne. Og samtidig skal den sikre, at udviklingen af detailhandel foregår i eksisterende centerområder i midtbyen.

Hidtil har amterne været planlæggende myndighed for landzoner. Kommunerne har haft ansvaret for byzonerne. Men loven betyder, at det fremover er amterne, der skal foretage afgrænsninger af hvor i byerne, der kan placeres detailhandel. Det rammer blandt andet Billund.«

Erik Tychsen (V), der er borgmester i Billund, viser stolt sin by frem. »En landsby, der er omgivet blandt andet af Legoland og en international lufthavn.

– Det er her Billunds centerområde slutter, siger borgmesteren, da han standser ved enden af den få hundrede meter lange handegades belægning af grå sf-sten, der her skifter til sort asfalt fra dengang, Billund var en by, man kørte hurtigt igennem. Det officielle centerområde er slut. Men det er Billunds bymidte ikke. Omkring hver tredje hus på den »forbudte del« er indrettet med forskellige former for liberalt erhverv. Revisorer, advokater, en cykelsmed og en Netto - byens største forretning.

– Vi har revet en del huse ned for at skabe luft og plads i det oprindelige centerområde. Men vi mangler plads til nye butikker og de forretningsdrivende, der ønsker at udvide. Det eneste sted, de kan åbne, er længere nede af hovedgaden. Men det må de ikke længere, siger Erik Tychsen.

Kommunen har forgæves henvendt sig til Ribe Amt for at få lov til at udvide bymidten. Men indtil nu er der ikke sket noget. Først om tre år vedtager Ribe Amt en ny regionplan, og den kan - håber borgmesteren - betyde, at hele bykernen kan bruges til detailhandel. Indtil da må de lokale forretningsdrivende se, hvordan indbyggerne farter til Kolding og Vejle for at købe ind. Hver fjerde Billund-krone placeres på den anden side af kommunegrænsen.

– Dette er et kraftigt anslag mod det kommunale selvstyre. Det er vanvittigt, at amterne nu skal blande sig i byzonen. Miljø- og Energiministeren har affyret en bøsse med spredeshagl, der rammer alt andet end lige netop storcentre og de kommuner, der skævvrider detailhandlen, tordner borgmesteren.«

– »Netto er vores største butik. Den er beviset på, at kommunen ikke ønsker at skævvride detailhandlen. Forretningen er på 500 kvadratmeter. De søgte om mere, men vi sagde nej. Der er også flere kæder, der ville lave varehuse uden for byen.